III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 26 aprilie 2023

cu privire la o propunere de regulament de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2017/1131 în ceea ce privește măsurile de diminuare a expunerilor excesive față de contrapărți centrale din țări terțe și de sporire a eficienței piețelor de compensare din Uniune și o propunere de directivă de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2013/36/UE și (UE) 2019/2034 în ceea ce privește tratamentul riscului de concentrare față de contrapărți centrale și al riscului de contraparte pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central

(CON/2023/11)

(2023/C 204/03)

Introducere și temei juridic

La 31 ianuarie 2023 și la 6 februarie 2023, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2017/1131 în ceea ce privește măsurile de diminuare a expunerilor excesive față de contrapărți centrale din țări terțe și de sporire a eficienței piețelor de compensare din Uniune ([1]) (denumită în continuare „regulamentul propus") și cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2009/65/UE, 2013/36/UE și (UE) 2019/2034 în ceea ce privește tratamentul riscului de concentrare față de contrapărți centrale și al riscului de contraparte pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central ([2]) (denumită în continuare „directiva propusă").

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât regulamentul propus și directiva propusă conțin dispoziții care au incidență asupra următoarelor: (1) misiunile fundamentale ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a defini și pune în aplicare politica monetară și de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) prima și a patra liniuță din tratat; (2) misiunea SEBC de a contribui la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar în conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratat; și (3) atribuțiile conferite BCE cu privire la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații generale

BCE sprijină pachetul propus de Comisia Europeană, care urmărește consolidarea sistemului de compensare centrală din Uniune prin introducerea de îmbunătățiri specifice ale cadrului de reglementare. BCE este de acord că existența unor contrapărți centrale (CPC) bine dezvoltate și reziliente este esențială pentru buna funcționare a uniunii piețelor de capital.

În primul rând, BCE salută măsurile propuse pentru a spori siguranța și reziliența compensării centrale prin întărirea cooperării dintre autorități și, având în vedere evoluția riscurilor financiare, prin actualizarea cerințelor prudențiale pentru CPC-uri și pentru expunerile băncilor față de CPC-uri. În al doilea rând, BCE sprijină măsurile propuse de a raționaliza procesele de supraveghere a CPC-urilor pentru a permite CPC-urilor din UE să răspundă mai rapid la noile evoluții ale pieței. În al treilea rând, BCE este de acord cu necesitatea unor acțiuni suplimentare pentru a reduce expunerile excesive ale clienților și ale membrilor compensatori din UE față de CPC-uri din țări terțe, în vederea limitării unor riscuri potențiale care se află în afara controlului deplin al autorităților din Uniune.

([1]) COM(2022) 697 final.
([2]) COM(2022) 698 final.

Aranjamentele solide care garantează siguranța și eficiența compensării centrale în Uniune sunt esențiale din perspectiva Eurosistemului ca bancă centrală de emisiune. Perturbările la nivelul unei CPC cu activități semnificative exprimate în euro ar putea avea un impact negativ asupra poziției de lichiditate a instituțiilor de credit din zona euro și asupra bunei funcționări a sistemelor de plăți, implicând riscuri pentru transmisia efectivă a politicii monetare și, în final, pentru atingerea obiectivului principal al Eurosistemului de menținere a stabilității prețurilor ([3]). Un sistem solid de compensare centrală la nivelul Uniunii este de asemenea important pentru Mecanismul unic de supraveghere (MUS), din cauza dimensiunii expunerilor instituțiilor de credit supravegheate de MUS față de CPC-urile din UE.

Observații specifice

1. ***Îmbunătățirea cooperării dintre autorități***

BCE sprijină consolidarea propusă a cooperării dintre autorități la nivelul Uniunii și un rol sporit al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în promovarea convergenței în materie de supraveghere, în special prin vot și avizare în materie de supraveghere, precum și prin coordonare în situații de criză. BCE consideră că acesta este un pas în direcția corectă, îmbunătățind supravegherea compensării centrale la nivelul Uniunii, ținând seama de creșterea capacității de compensare în Uniune și de riscul aferent cu o dimensiune transfrontalieră. Importanța și complexitatea CPC-urilor din UE, care se anticipează că va crește odată cu punerea în aplicare a cerinței de cont activ, precum și interconectarea CPC-urilor cu instituții de credit semnificative ca membri compensatori ai acestora, impun o supraveghere mai strictă la nivelul Uniunii și necesitatea de a gestiona potențiale efecte de propagare a riscului sistemic în mai multe state membre.

1.1. *Colegii*

1.1.1. Implicarea continuă a colegiului: avize și procesul de examinare anuală

Cadrul colegiilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) (denumit în continuare „EMIR”), s-a dovedit o modalitate eficace de a aborda provocările specifice ale compensării centrale care rezultă din implicațiile pronunțate în materie de risc la nivel transfrontalier și transsectorial ale CPC-urilor. Colegiile permit autorităților din jurisdicții diferite și cu mandate diverse să facă schimb de informații, să furnizeze contribuții și să își exprime preocupările în ceea ce privește abordările în materie de gestionare a riscurilor și gama de servicii ale CPC-urilor din UE. În prezent, colegiile emit avize, printre altele, cu privire la autorizarea CPC-urilor, extinderea activităților și serviciilor CPC-urilor și modificări semnificative ale modelelor. Cu toate acestea, răspunsurile CPC-urilor în materie de gestionare a riscurilor față de evoluțiile și riscurile în schimbare ale pieței nu sunt examinate în prezent în proceduri standardizate în colegii, cu excepția cazului în care acțiunile CPC-urilor presupun o modificare semnificativă a activităților sau a modelelor de risc.

În vederea consolidării implicării continue a colegiilor, BCE sprijină pe deplin propunerea Comisiei ca autoritatea competentă a fiecărei CPC să transmită colegiului, cel puțin o dată pe an, un raport cuprinzător care să examineze respectarea de către CPC a dispozițiilor EMIR și să evalueze riscurile la care este expusă CPC ([5]). BCE salută propunerea Comisiei de a impune colegiului să emită avize suplimentare asupra unor decizii-cheie în materie de supraveghere, de exemplu în legătură cu rapoartele privind examinarea și evaluarea CPC, cerințele de marjă și posibile retrageri ale autorizării ([6]).

([3]) A se vedea observațiile generale din Avizul CON/2017/39 al Băncii Centrale Europene din 4 octombrie 2017 cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea CPC și cerințele pentru recunoașterea CPC din țări terțe (JO C 385, 15.11.2017, p. 3). Toate avizele BCE sunt disponibile pe EUR-Lex.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

([5]) A se vedea articolul 1 punctul 16 litera (b) din regulamentul propus.

([6]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 17b alineatul (1) litera (b) în EMIR.

Potrivit cadrului propus, avizele colegiului, pe lângă acordul sau dezacordul față de anumite decizii în materie de supraveghere, pot include și condițiile și recomandările pe care colegiul le consideră necesare pentru atenuarea eventualelor deficiențe ale CPC în ceea ce privește gestionarea riscurilor ([7]). BCE consideră binevenit regulamentul propus, întrucât permite membrilor colegiului să precizeze considerațiile care le justifică votul și să indice preocupările rămase. Pentru a îmbunătăți în continuare procedura de vot, membrii colegiului ar trebui de asemenea să fie încurajați să își motiveze votul în procedura de emitere a avizului colegiului, pentru a permite autorității competente a CPC să beneficieze mai mult de diferitele perspective ale membrilor colegiului într-un aviz al colegiului. În sfârșit, BCE susține obligația de motivare propusă, potrivit căreia autoritatea competentă a CPC explică pe deplin în decizia sa orice devieri semnificative de la avizul colegiului ([8]). BCE consideră că aceste propuneri de măsuri vor spori implicarea continuă a colegiului și vor contribui la asigurarea faptului că activitatea de supraveghere a CPC sprijină un angajament efectiv al tuturor autorităților relevante și beneficiază de perspectivele acestora.

BCE susține dispoziția din regulamentul propus care impune membrilor colegiului să contribuie mai mult la desfășurarea procesului de examinare anuală și sugerează că o astfel de contribuție nu ar trebui să se limiteze doar la stabilirea frecvenței și gradului de detaliu ale examinării anuale, ci ar trebui să abordeze și prioritățile de fond în materie de supraveghere ale acestei examinări.

1.1.2. Cooperare în echipele comune de supraveghere (ECS)

BCE sprijină pe deplin intenția care a stat la baza propunerii, și anume de a introduce ECS în supravegherea CPC-urilor din UE autorizate. Îmbunătățirea implicării membrilor colegiului în procesul supravegherii continue – în special în ceea ce privește examinarea desfășurării procedurilor aplicabile în lipsa unei obiecții, inspecțiile la fața locului și în contextul procesului de examinare anuală – este un pas în direcția întăririi supravegherii la nivelul Uniunii. Aceasta îi va ajuta pe membrii colegiului să dobândească o înțelegere comună mai aprofundată a principalelor evoluții care afectează riscurile și gestionarea riscurilor CPC-urilor, îmbunătățind astfel eficiența și eficacitatea dialogului dintre autoritățile competente ale CPC-urilor și membrii colegiului la nivelul Uniunii. De asemenea, va permite punerea în comun a resurselor autorităților competente ale CPC-urilor și ale colegiilor, ceea ce va contribui în continuare la îmbunătățirea raportului cost-eficacitate al supravegherii CPC-urilor din UE, în beneficiul atât al autorităților naționale competente, cât și al membrilor colegiului.

Cu toate acestea, BCE nu consideră necesară instituirea unui nou organism de supraveghere în acest scop, întrucât aceasta poate conduce la o complexitate instituțională sporită. Pentru a asigura proporționalitatea, BCE propune utilizarea cooperării existente ca parte a cadrului colegiului. În acest sens, BCE sugerează alocarea către colegiu a sarcinilor preconizate ale ECS, ca activități de supraveghere comune, cu participarea voluntară a membrilor colegiului, în conformitate cu principiul „fără obligativitate și fără interdicții”. În cazul în care niciun membru al colegiului nu se oferă voluntar într-o activitate de supraveghere comună împreună cu autoritatea competentă, aceasta presupune ca autoritatea competentă să își asume singură această sarcină.

În vederea integrării activităților de supraveghere comune în procesele existente ale colegiului, BCE sugerează adăugarea unui element suplimentar în raportul autorităților competente ale CPC-urilor privind procesul de examinare anuală ([9]), și anume un plan de activități de supraveghere comune în următoarea perioadă de examinare anuală.

În plus față de atribuțiile ECS în temeiul regulamentului propus, BCE propune și activități de supraveghere comune referitoare la contribuțiile la procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții legată de aprobarea modificărilor în modelele de marjă ale CPC, precum și la desfășurarea examinării și evaluării anuale efectuate de autoritatea competentă a CPC din UE ([10]). Activitățile de supraveghere comune ar trebui să includă și potențiale exerciții documentare ca instrument suplimentar pentru evaluările cooperative ale riscurilor și procedurilor de gestionare a riscurilor aferente CPC. Pentru a permite participarea efectivă a tuturor autorităților, inclusiv a colegiului, la procedurile aplicabile în lipsa unei obiecții, BCE propune extinderea respectivului calendar de evaluare (a se vedea punctul 3.2 de mai jos).

([7]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 17b alineatul (2) litera (c) în EMIR.
([8]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 17b alineatul (3) în EMIR.
([9]) A se vedea articolul 1 punctul 16 din regulamentul propus.
([10]) A se vedea articolul 1 punctul 16 din regulamentul propus, care modifică articolul 21 din EMIR.

În vederea menținerii flexibilității pentru potențiale activități de supraveghere comune legate de preocupările ad-hoc în materie de supraveghere care pot apărea, ar trebui să fie posibilă extinderea activităților de supraveghere comune în domenii care nu au fost anticipate în momentul examinării anuale anterioare. În acest context, BCE consideră binevenită posibilitatea ca autoritățile competente ale CPC-urilor din UE să solicite asistență în activitatea de supraveghere continuă ([11]), în conformitate cu principiul „fără obligativitate și fără interdicții".

În cazul instituirii ECS, astfel cum se prevede în propunerea Comisiei, BCE ar sprijini participarea la ECS a autorităților de supraveghere relevante ale membrilor compensatori, dată fiind importanța conexiunii dintre membrii compensatori și CPC-urile din UE, precum și a băncilor centrale de emisiune și a autorităților de supraveghere relevante, dată fiind perspectiva sistemică mai largă a acestora cu privire la gestionarea riscurilor de către CPC-uri.

1.2. *Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe*

1.2.1. Rolul ESMA în promovarea convergenței în materie de supraveghere și a atenuării riscurilor transfrontaliere

Buna funcționare a uniunii piețelor de capital necesită practici strâns aliniate în supravegherea CPC-urilor din UE. În vederea promovării în continuare a convergenței în materie de supraveghere și a aplicării consecvente a EMIR în CPC-urile din UE, BCE sprijină propunerile de consolidare a rolului ESMA, ca una dintre autoritățile europene de supraveghere. În special, ESMA ar trebui să aibă drept de vot în colegii și să emită avize cu privire la proiectele de decizii în materie de supraveghere referitoare la examinarea și evaluarea anuală, cerințele de marjă și retragerea autorizării. BCE sprijină de asemenea procesul propus pentru avizele ESMA adresate autorității competente a CPC din UE ([12]). Acest lucru este în deplină conformitate cu participarea orizontală a ESMA la toate colegiile, precum și cu capacitatea sa unică și rolul său important care decurg de aici în promovarea unei evaluări consecvente a aspectelor comune la nivelul colegiilor.

1.2.2. Coordonare transfrontalieră în situații de criză

BCE este de acord că este necesară consolidarea cadrului Uniunii de coordonare între autoritățile relevante în cazul unor situații de criză care afectează sau ar putea afecta CPC-urile din UE sau piețele compensate la nivel central în general. Acest lucru este esențial atât în vederea identificării și abordării riscurilor de contagiune la nivelul Uniunii, care rezultă din situații de criză la nivelul CPC-urilor individuale din UE, într-un stadiu timpuriu, cât și pentru a da un răspuns bine coordonat la nivelul Uniunii unor astfel de situații de urgență la nivelul Uniunii. Un cadru mai specific pentru situațiile de urgență va contribui la clarificarea așteptărilor autorităților relevante și ale CPC-urilor cu privire la măsurile practice care trebuie urmate, va accelera răspunsul Uniunii la astfel de situații de urgență și va reduce riscul potențial al unor abordări contradictorii ale acestor autorități.

Prin urmare, BCE salută revizuirea propusă a dispozițiilor privind situațiile de urgență ([13]), inclusiv precizarea scenariilor de urgență relevante, rolul oficial de coordonare al ESMA, posibilitatea ESMA de a obține direct informațiile necesare pentru acest rol de coordonare și competența sa de a emite recomandări de urgență autorităților competente în situații în care mai multe CPC-uri din UE ar fi afectate de situația de urgență sau în care evenimente produse la nivelul Uniunii ar destabiliza piețe transfrontaliere compensate la nivel central.

Un răspuns bine coordonat la situații de criză grave care afectează compensarea centrală în Uniune necesită interacțiunea eficace a Comitetului de supraveghere pentru CPC cu alte autorități relevante. Prin urmare, băncile centrale de emisiune relevante ar trebui să fie întotdeauna invitate la reuniunile Comitetului de supraveghere pentru CPC care sunt convocate atunci când evoluțiile de pe piețele financiare pot avea efecte negative în ceea ce privește lichiditatea pieței, mecanismele de transmisie a politicii monetare sau buna funcționare a sistemelor de plăți. Aceasta ar asigura și consecvența cu abordarea regulamentului propus, potrivit căruia băncile centrale de emisiune ar fi implicate în toate discuțiile privind CPC-urile din UE (a se vedea punctul 1.3.1 de mai jos).

([11]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 23b alineatul (2) litera (d) în EMIR.
([12]) A se vedea articolul 1 punctele 12 și 17 din regulamentul propus.
([13]) A se vedea articolul 1 punctul 19 din regulamentul propus.

1.3. *Cooperarea cu Comitetul de supraveghere pentru CPC*

1.3.1. Implicarea băncilor centrale de emisiune

În prezent, implicarea băncilor centrale de emisiune în discuțiile de la nivelul Uniunii privind CPC-urile din UE este foarte asimetrică în raport cu rolul lor pentru CPC-urile de nivel 2 din țări terțe, deși CPC-urile din UE reprezintă majoritatea compensării în monedele Uniunii și a implicațiilor rezultate în materie de risc. În cadrul Eurosistemului, acest lucru este aplicabil și în domeniul instrumentelor financiare derivate extrabursiere, unde dependența membrilor compensatori ai Uniunii de CPC-urile din Regatul Unit este cea mai pronunțată: CPC-urile din UE reprezintă circa 60 % din marja inițială furnizată de membrii compensatori din Uniune către CPC-urile din UE și din Regatul Unit ([14]). Cu toate acestea, deși băncile centrale de emisiune pot participa la reuniuni ale Comitetului de supraveghere pentru CPC într-o gamă largă de aspecte legate de CPC-urile de nivel 2 din țări terțe, respectiva lor implicare pentru CPC-urile din UE se limitează în prezent la discuțiile referitoare la testele de rezistență la nivelul Uniunii privind CPC-urile și evoluțiile relevante ale pieței ([15]).

În acest context, BCE apreciază foarte mult propunerea de a invita băncile centrale de emisiune ca membri fără drept de vot la toate discuțiile Comitetului de supraveghere pentru CPC referitoare la CPC-urile din UE ([16]). Aceasta va permite băncilor centrale de emisiune să participe, de exemplu, și la discuțiile evaluărilor *inter pares*, la schimburile periodice de informații privind activitățile și deciziile în materie de supraveghere relevante și la avizele și recomandările tuturor colegiilor.

1.3.2. Implicarea autorităților de supraveghere prudențială

Profilul de risc al unei CPC poate avea impact asupra profilului de risc al întreprinderilor care acționează ca membri compensatori ai respectivei CPC. Aceste întreprinderi sunt în principal instituții de credit și firme de investiții ([17]). Expunerea rezultată a crescut constant după criza financiară mondială din 2008, iar punerea în aplicare a agendei G20 de reforme în materie de reglementare a stimulat compensarea centrală. Instituțiile care acționează în calitate de membri compensatori nu numai că pun în aplicare obligația de compensare pentru propriile tranzacții, ci acționează și ca intermediari între CPC-uri și alți participanți de pe piață, fiind obligate sau optând să compenseze la nivel central aceste tranzacții. Astfel, interconectarea dintre instituțiile care acționează în calitate de membri compensatori și CPC-uri este vitală și se preconizează că va rămâne astfel și în viitor. Luând în considerare această interconectare, nu este esențial doar ca autoritățile competente responsabile pentru supravegherea acestor instituții să fie informate pe deplin și în timp util cu privire la riscurile gestionate de CPC-uri, ci și ca aceste autorități să fie într-o poziție în care să își ofere experiența și perspectivele în materie de supraveghere.

Cooperarea cu autoritățile de supraveghere prudențială la nivelul Comitetului de supraveghere pentru CPC poate fi îmbunătățită. Atribuțiile Comitetului de supraveghere pentru CPC, în special pregătirea proiectelor de decizii privind validarea modificărilor semnificative ale modelelor de risc ori ale clasificării sau coordonarea testelor de rezistență, oferă informații valoroase cu privire la profilurile de risc ale CPC-urilor și permit o înțelegere cuprinzătoare a CPC-urilor. În consecință, date fiind interconexiunile menționate mai sus între instituțiile care acționează în calitate de membri compensatori și CPC-uri, astfel de discuții sunt relevante și pentru riscurile pe care aceste instituții le pot suporta din cauza expunerii lor față de CPC-uri. Astfel, autoritățile de supraveghere prudențială ale instituțiilor cu cele mai mari trei contribuții la fondul de garantare al CPC-urilor din UE ar trebui să participe la reuniunile Comitetului de supraveghere pentru CPC în calitate de membri fără drept de vot. În acest mod, autoritățile de supraveghere vor fi informate în timp util cu privire la posibilele riscuri care afectează instituții individuale și le vor putea aborda, dacă și în măsura în care este necesar, în cadrul supravegherii continue. Acest statut de membru ar trebui să devină permanent, mai degrabă decât să facă obiectul unei invitații *ad-hoc*.

([14]) Calcule ale experților BCE pentru perioada dintre decembrie 2021 și august 2022, pe baza datelor DTCC Data Warehouse.

([15]) A se vedea punctele 6 și 7 din Avizul CON/2017/39.

([16]) A se vedea articolul 1 punctul 20 litera (a) din regulamentul propus, care modifică articolul 24a alineatul (2) litera (d) punctul (ii) din EMIR.

([17]) A se vedea articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

1.4. *Elaborarea unui mecanism de monitorizare transsectorială*

1.4.1. Componență

Un element esențial al cadrului de supraveghere pentru CPC-urile din UE este concentrarea sa asupra CPC-urilor individuale, pe baza unei combinații de control în țara de origine și cooperare transfrontalieră cu autoritățile din țara gazdă în sectoarele relevante. Luând în considerare natura integrată a piețelor financiare din Uniune, precum și interdependența semnificativă dintre CPC-urile din UE, supravegherea CPC-urilor individuale ar trebui suplimentată cu aranjamente corespunzătoare la nivelul Uniunii care să abordeze situații de criză și vulnerabilități la nivelul Uniunii. De exemplu, implicațiile în materie de risc ale interdependențelor compensării centrale și monitorizarea punerii în aplicare a cerinței de cont activ necesită în mod clar o evaluare atât transsectorială, cât și la nivelul Uniunii.

În acest context, BCE salută propunerea de a reuni organisme ale Uniunii implicate în supravegherea CPC-urilor din UE, a membrilor compensatori și a clienților – cuprinzând reprezentanți ai ESMA, ai Autorității Bancare Europene (ABE), ai Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA), ai Comisiei, ai Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) și ai BCE, inclusiv în contextul atribuțiilor sale în temeiul MUS – într-un nou mecanism comun de monitorizare (MCM) ([18]). MCM ar trebui să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare asupra evoluțiilor pieței care sunt relevante pentru compensare în Uniune, precum și asupra potențialelor riscuri orizontale, în special cele referitoare la interconectarea actorilor financiari în mai multe jurisdicții.

De asemenea, luând în considerare faptul că atribuțiile MCM includ monitorizarea punerii în aplicare a cerinței de cont activ, BCE propune ca băncile centrale de emisiune relevante ale monedelor în care sunt exprimate contractele derivate acoperite de cerința de cont activ să participe la MCM.

1.4.2. Mandat și relațiile cu alte autorități

În ceea ce privește fondul, BCE este de acord cu propunerea de a concentra în continuare MCM asupra monitorizării și evaluării riscurilor orizontale și asupra raportării către instituțiile relevante ale Uniunii, lăsând astfel neatinse competențele și procesele decizionale existente pentru supravegherea CPC-urilor.

Totodată, ar fi util să se clarifice interacțiunea MCM cu cadrul de supraveghere existent. În primul rând, pentru a asigura o contribuție efectivă a autorităților naționale competente la activitatea MCM, BCE sugerează ca raportul anual al MCM cu privire la rezultatele activităților sale către Parlamentul European, Consiliu și Comisie să fie pregătit în consultare cu autoritățile naționale competente relevante. În al doilea rând, pentru a sprijini o monitorizare eficace în urma rapoartelor MCM, autoritățile naționale competente, colegiile și Comitetul de supraveghere pentru CPC ar trebui, în contextul propriei activități, să fie obligați să examineze și să ia în considerare rezultatele activităților MCM, în măsura în care concluziile MCM sunt relevante pentru activitățile, profilul de risc sau gestiunea riscurilor aferente unei anumite CPC.

În plus, ar trebui extinsă sfera atribuției propuse a MCM de a monitoriza riscurile de concentrare. BCE înțelege că această atribuție se axează în prezent pe identificarea riscurilor de concentrare care decurg din dependența de aceiași furnizori de servicii. Regulamentul propus nu acoperă în mod explicit sau adecvat anumite aspecte critice suplimentare ale concentrării. În primul rând, riscul de concentrare ar putea apărea atunci când un client este expus în mod semnificativ la o CPC prin utilizarea a diverși membri compensatori ai acestui CPC, fără a aduce atingere tipurilor de produse compensate în aceeași CPC. Acesta este un risc care poate fi relevant din punct de vedere conceptual pentru mai multe CPC-uri, în pofida faptului că această concentrare ar trebui analizată la nivelul fiecărei CPC. În al doilea rând, riscul de concentrare ar putea apărea atunci când un participant de pe piață acumulează poziții semnificative pe piața unui product care poate fi tranzacționat atât pe piețele reglementate, cât și pe cele extrabursiere. Această preocupare poate fi amplificată atunci când același produs, un produs similar ori chiar un produs strâns corelat este compensat în mai multe CPC-uri. Astfel de forme de risc de concentrare sunt în prezent mai puțin vizibile, atât pentru autorități, cât și pentru participanții de pe piață, în pofida consecințelor potențial semnificative ale acestora. Astfel cum s-a evidențiat în cursul crizelor recente, este posibil ca aceste riscuri să fi determinat o amenințare semnificativă la adresa siguranței și solidității CPC-urilor din UE, a participanților de pe piață, precum și a stabilității financiare în general. Astfel, BCE propune ca activitățile de monitorizare ale MCM să fie îmbunătățite în regulamentul propus, prin introducerea, în contextul compensării, a unei acoperiri mai cuprinzătoare a riscului de concentrare.

([18]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 23c în EMIR.

În plus, având în vedere noutatea MCM, BCE sugerează ca acestuia să i se acorde mai multă flexibilitate în ceea ce privește sfera activităților sale potențiale. În acest sens, ar trebui introdusă o dispoziție care să permită, atunci când se consideră util, ca doi sau mai mulți membri ai MCM să convină să utilizeze cadrul MCM ca bază pentru efectuarea de analize transsectoriale cu privire la subiecte suplimentare de interes comun la nivel transsectorial și la nivelul Uniunii legate de compensarea centrală.

1.5. *Supravegherea CPC-urilor recunoscute din țări terțe*

BCE sprijină în general modificările care introduc mai multă proporționalitate în procesul de recunoaștere a CPC-urilor din țări terțe, precum și modificările care asigură că ESMA primește în scopul activităților sale de supraveghere toate informațiile necesare de la CPC-urile de nivel 2 din țări terțe.

BCE sugerează clarificarea în continuare a sferei consultării băncii centrale de emisiune în legătură cu activitățile și procedurile de supraveghere referitoare la CPC-urile de nivel 2 din țări terțe. În prezent, sfera acestei consultări este limitată la conformitatea CPC cu cele cinci domenii relevante din perspectiva unei bănci centrale de emisiune: marje, controlul riscului de lichiditate, garanții reale, decontare și acorduri de interoperabilitate ([19]). În practică, conformitatea CPC-urilor cu aceste domenii poate face obiectul unor decizii formale luate de ESMA în conformitate cu anumite dispoziții ([20]), precum și a anumitor evaluări și proceduri specifice în materie de supraveghere ale ESMA și ale Comitetului de supraveghere pentru CPC. În plus, domeniul cerințelor de marjă este reglementat de anumite dispoziții ale EMIR ([21]). Este importantă consultarea băncii centrale de emisiune în ceea ce privește deciziile referitoare la examinarea modelelor, testele de rezistență și testările ex-post pentru validarea modelelor și parametrilor adoptați de CPC pentru calcularea cerințelor de marjă, a contribuțiilor la fondul de garantare, a cerințelor în materie de garanții reale și a altor mecanisme de control al riscului în temeiul EMIR ([22]). Prin urmare, BCE recomandă concentrarea în continuare a sferei consultărilor băncilor centrale de emisiune asupra acestor cinci domenii, clarificând totodată tipul de acte ale ESMA cu privire la care ar trebui consultate băncile centrale de emisiune (de exemplu, prin includerea evaluărilor în materie de supraveghere). În plus, sfera consultării ar trebui să includă toate dispozițiile EMIR relevante care împuternicesc ESMA să adopte o decizie sau să efectueze o evaluare în materie de supraveghere în aceste domenii.

2. ***Actualizarea cerințelor prudențiale***

2.1. *Modificări ale cerințelor privind CPC*

2.1.1. Cerințe de participare și segregare

BCE salută propunerea de modificare a cerințelor de admitere stabilite de CPC-uri pentru membrii compensatori. Caracteristicile specifice ale contrapărților nefinanciare în contextul compensării centrale sunt foarte relevante, în special având în vedere experiența recentă privind apelurile în marjă mari provocate de volatilitatea extrem de ridicată a piețelor. Prin urmare, CPC-urile ar trebui să evalueze cu atenție profilul distinct de lichiditate al contrapărților nefinanciare înainte ca acestea să fie admise ca participanți direcți. CPC-urile ar trebui să examineze în special măsura în care contrapărțile nefinanciare pot răspunde în timp util la potențiale creșteri ale cerințelor de marjă sau ale contribuțiilor la fondul de garantare, chiar în condiții de criză a pieței. În plus, din motive de securitate juridică, în special interacțiunea dintre admiterea contrapărților nefinanciare ca membri compensatori în temeiul EMIR ([23]) și cerința ca o CPC să fie notificată ca sistem în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([24]) ar justifica precizări suplimentare. Prin urmare, BCE sugerează că proiectele relevante de standarde tehnice de reglementare ([25]) ar trebui să precizeze elementele criteriilor de admitere pentru contrapărțile nefinanciare. În plus, BCE propune adăugarea membrilor SEBC la lista autorităților care ar trebui consultate de ESMA în cursul elaborării acestor proiecte de standarde tehnice de reglementare.

([19]) A se vedea articolele 41, 44, 46, 50 și 54 din EMIR.
([20]) A se vedea articolul 25 alineatul (2b) și articolul 25b alineatul (1) din EMIR.
([21]) A se vedea articolele 41 și 49 din EMIR.
([22]) A se vedea articolul 49 din EMIR; a se vedea punctul 2.3 din Avizul CON/2017/39.
([23]) A se vedea articolul 17 alineatul (4) din EMIR.
([24]) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).
([25]) A se vedea articolul 1 punctul 29 litera (c) din regulamentul propus, care adaugă un nou alineat (7) la articolul 37 din EMIR.

În sfârșit, BCE sugerează clarificarea faptului că interdicția CPC-urilor de a participa în altă CPC ([26]) nu aduce atingere dispozițiilor existente privind acordurile de interoperabilitate care asigură un cadru de risc corespunzător pentru serviciile de compensare încrucișată între CPC-uri ([27]).

2.1.2. Cerințe privind marjele și transparența

BCE sprijină valorificarea acestei revizuiri legislative pentru a trage învățăminte din perioadele recente de volatilitate extremă pe piață, care au arătat că se pot îmbunătăți în continuare practicile de stabilire a marjelor. Un raport recent publicat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), Comitetul pentru plăți și infrastructuri de piață (CPMI) al Băncii Reglementelor Internaționale și Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) ([28]) a identificat domenii pentru care s-ar justifica o analiză suplimentară, în special în ceea ce privește capacitatea de reacție și transparența modelelor de marjă ale CPC-urilor, precum și practicile privind marjele de variație. Se anticipează că această analiză suplimentară va conduce la recomandări ale organismelor internaționale de standardizare în contextul practicilor, abordărilor și modelelor CPC-urilor privind marjele.

În acest context, BCE sprijină modificările propuse referitoare la cerințele de marjă. Transferarea apelurilor în marjă intrazilnice ([29]) ar putea direcționa lichiditate înapoi către membrii compensatori. Totuși, uneori această practică poate fi mai puțin fezabilă, nu numai pentru CPC-uri, cât și pentru membrii compensatori și clienții lor. În prezent, unele CPC-uri pot combina apelurile în marjă intrazilnice și cele inițiale. Aceasta înseamnă deseori că membrii compensatori și clienții lor pot opta să satisfacă apelurile în marjă intrazilnice cu garanții reale care nu sunt în numerar sau care sunt într-o monedă diferită de cea în care este exprimat produsul. Atunci când CPC-urile introduc transferarea marjelor de variație, această flexibilitate în ceea ce privește garanțiile reale se poate pierde, întrucât apelurile în marjă intrazilnice ar trebui să fie separate între marjele de variație și marjele inițiale. În plus, ca acoperire eligibilă pentru marjele de variație este probabil că va fi acceptat numai numerarul (respectiv, moneda produsului). În consecință, după cum preconizează regulamentul propus ([30]), transferarea marjelor de variație ar trebui să rămână o opțiune care să fie luată în considerare și dezvoltată de o CPC cu maxima diligență posibilă, după evaluarea tuturor avantajelor și dezavantajelor, în consultare cu membrii săi compensatori și clienții lor. Aceasta nu aduce atingere recomandărilor potențiale care rezultă din activitățile internaționale în curs, care ar putea fi reflectate în final în proiectele de standarde tehnice de reglementare privind cerințele de marjă ([31]).

În ceea ce privește transparența și divulgarea practicilor de stabilire a marjelor, BCE sprijină cu fermitate extinderea responsabilităților membrilor compensatori și ale clienților care compensează tranzacții în numele clienților respectivi ai acestora (respectiv, furnizori de servicii de compensare pentru clienți). În plus, ar fi justificat ca ESMA să fie mandatată ([32]), în consultare cu ABE și cu membrii SEBC, să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare în legătură cu aceste cerințe de transparență aplicabile CPC-urilor și furnizorilor de servicii de compensare pentru clienți. Proiectele de standarde tehnice de reglementare ar îmbunătăți în mod considerabil standardizarea și calitatea divulgărilor relevante. În contextul transparenței și divulgării, acestea ar asigura de asemenea o interacțiune eficace între responsabilitățile CPC-urilor și cele ale furnizorilor de servicii de compensare pentru clienți. În sfârșit, astfel de proiecte de standarde tehnice de reglementare ar putea ține seama, într-o etapă ulterioară și în măsura în care este relevant, de rezultatul activităților internaționale în curs sub auspiciile BCBS-CPMI-IOSCO ([33]) în ceea ce privește transparența în materie de marje.

([26]) A se vedea articolul 1 punctul 29 litera (a) din regulamentul propus, care modifică articolul 37 alineatul (1) din EMIR.
([27]) A se vedea titlul V din EMIR.
([28]) A se vedea „Review of margining practices" (Analiza practicilor de stabilire a marjelor), BCBS, CPMI și IOSCO, septembrie 2022. Disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa www.bis.org.
([29]) Transferarea apelurilor în marjă intrazilnice poate privi doar marjele de variație, respectiv marjele colectate sau plătite pentru a reflecta expunerile actuale care rezultă în urma unor schimbări efective ale prețurilor pieței [a se vedea articolul 1 punctele 4 și 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice (JO L 52, 23.2.2013, p. 41)].
([30]) A se vedea articolul 1 punctul 31 din regulamentul propus, care modifică articolul 41 alineatul (3) din EMIR.
([31]) A se vedea articolul 41 din EMIR.
([32]) Aceasta ar necesita un nou articol în regulamentul propus, care ar introduce un nou alineat (9) în articolul 38 din EMIR.
([33]) A se vedea „Review of margining practices" (Analiza practicilor de stabilire a marjelor), BCBS, CPMI și IOSCO, septembrie 2022. Disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa www.bis.org.

2.1.3. Cerințe în materie de garanții reale

În general, este justificat să se permită CPC-urilor să accepte garanții publice și garanții ale băncilor publice drept garanții reale. BCE recunoaște eforturile în materie de reglementare ale Uniunii în sensul atenuării tensiunilor excepționale privind lichiditatea care au rezultat din perioadele recente de volatilitate fără precedent a piețelor. Totuși, pentru a evita orice îndoieli și deoarece propunerea nu face precizări cu privire la garanțiile băncilor comerciale, BCE subliniază că nu susține ca garanțiile băncilor comerciale neacoperite de garanții reale să devină garanții reale eligibile în mod permanent ([34]). Acceptarea garanțiilor băncilor comerciale neacoperite de garanții reale ar trebui să rămână o măsură de reglementare temporară aplicabilă numai contrapărților nefinanciare. Posibilitatea de a accepta garanții ale băncilor comerciale neacoperite de garanții reale în mod permanent ar reprezenta o schimbare structurală în ceea ce privește toleranța la risc în materie de reglementare care ar depăși obiectivul de a aborda tensiunile excepționale privind lichiditatea ale instituțiilor nebancare. În plus, BCE recomandă să nu se permită CPC-urilor să accepte garanții ale băncilor comerciale de la toți membrii compensatori, inclusiv de la instituții financiare, spre deosebire de situația actuală, în care se acceptă numai de la contrapărți nefinanciare.

În sfârșit, BCE propune extinderea sferei standardelor tehnice de reglementare elaborate de ESMA, care stabilesc condițiile în care garanțiile băncilor comerciale pot fi acceptate drept garanții reale, pentru a include garanțiile publice și garanțiile băncilor publice. Aceasta ar permite ESMA să detalieze cerințele relevante în materie de garanții reale cu privire la garanțiile publice și garanțiile băncilor publice.

2.1.4. Obligația de raportare

BCE sprijină cu fermitate propunerea de a elimina excepția de la cerințele de raportare pentru tranzacțiile intragrup care implică o contraparte nefinanciară ([35]). În contextul introducerii acestei excepții în 2017, BCE a identificat mai multe consecințe negative atât pentru calitatea și utilitatea datelor raportate în temeiul EMIR, cât și pentru capacitatea autorităților de a monitoriza stabilitatea financiară în anumite sectoare ale piețelor financiare ([36]). Aceste consecințe sunt în continuare relevante. De exemplu, lipsa de informații cu privire la anumite tranzacții intragrup a afectat BCE în exercitarea misiunilor sale legate de stabilitatea financiară în cursul tulburărilor de pe piețele energiei din 2022. Activitatea societăților nefinanciare reprezintă o proporție foarte importantă a piețelor instrumentelor financiare derivate. În consecință, lipsa datelor privind tranzacțiile intragrup cu cel puțin o contraparte nefinanciară a reprezentat o lacună semnificativă în capacitatea BCE de a monitoriza acest segment al piețelor instrumentelor financiare derivate. La un nivel mai general, pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri, tranzacțiile intragrup reprezintă o parte semnificativă a expunerilor bilaterale totale între participanții de pe piață, iar identificarea lor poate indica importanța anumitor conglomerate mari din punctul de vedere al stabilității financiare. În timp ce tulburările recente au afectat în principal instrumentele financiare derivate pe energie, nu poate fi anticipată natura crizelor viitoare. În general, absența unei imagini complete asupra pieței ar putea împiedica și monitorizarea eficientă de către autoritățile competente a dinamicii în schimbare rapidă a acesteia. În acest context, este important de menționat că Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ([37]) nu conține nicio excepție similară pentru raportarea contractelor de report, a tranzacțiilor de finanțare prin instrumente financiare și a tranzacțiilor de creditare în marjă intragrup. Eliminarea excepției de la cerințele de raportare ale EMIR pentru tranzacțiile intragrup care implică o contraparte nefinanciară este o măsură importantă pentru stabilirea unei imagini complete a pieței și pentru asigurarea consecvenței între regulamentele respective.

([34]) A se vedea articolul 1 punctul 33 litera (a) din regulamentul propus, care modifică articolul 46 alineatul (1) din EMIR.

([35]) A se vedea articolul 1 punctul 5 litera (a) din regulamentul propus.

([36]) A se vedea punctele 2.2.1-2.2.3 din Avizul CON/2017/42 al Băncii Centrale Europene din 11 octombrie 2017 cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții (JO C 385, 15.11.2017, p. 10).

([37]) Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

2.1.5 . Estimarea nevoilor de lichidități

BCE consideră că este important ca CPC-urile să își monitorizeze zilnic expunerile față de cele mai relevante monede ale Uniunii pentru a gestiona mai bine riscul de lichiditate, precum și pentru a oferi autorităților competente ale acestora o raportare corespunzătoare pentru fiecare monedă relevantă a Uniunii. Regulamentul propus ar trebui să reflecte acest lucru, pentru a asigura că cele mai mari obligații de plată sunt evaluate în mod agregat pentru toate monedele, precum și separat pentru fiecare dintre cele mai relevante monede ale Uniunii aferente instrumentelor financiare compensate.

2.2. *Impactul asupra supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit*

2.2.1. Derogări pentru tranzacțiile intragrup

Regulamentul propus introduce modificări ale cadrului aplicabil în prezent, care exceptează tranzacțiile intragrup de la cerințele de compensare și de stabilire a marjelor ([38]), precum și de la cerințele de capital pentru riscul de ajustare a evaluării creditului ([39]). Modificările propuse vizează cadrul pentru evaluările echivalenței în ceea ce privește țările terțe, care reprezintă o condiție prealabilă pentru aceste derogări. În cazul EMIR, se propune înlocuirea cadrului actual de evaluare a echivalenței cu un cadru simplificat. Derogările ar trebui supuse unor condiții care să asigure că nu sunt compromise nici siguranța și soliditatea instituțiilor, nici stabilitatea sistemului financiar în general. În acest context, BCE are câteva observații.

În primul rând, în scopul de a excepta tranzacțiile intragrup de la cerințele de compensare și de stabilire a marjelor, este inadecvat să se limiteze evaluarea prealabilă a cadrului țării terțe relevante numai la aspectele legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. BCE crede cu fermitate că ar trebui evaluate mai multe alte aspecte, în special echivalența cadrului de reglementare și supraveghere al acelei țări terțe cu domeniul de aplicare mai larg al EMIR, înainte ca derogările să devină disponibile pentru instituții. Evaluarea ar trebui să includă, dar să nu se limiteze la cerințele esențiale privind tehnicile de atenuare a riscurilor pentru tranzacțiile extrabursiere, astfel cum sunt deja prevăzute în cadrul actual al EMIR ([40]). BCE sprijină o evaluare mai cuprinzătoare a echivalenței deoarece această evaluare garantează că contrapărțile situate în țări terțe fac obiectul unor cadre solide de reglementare și de supraveghere, iar contrapărțile din Uniune nu suportă riscuri nejustificate prin încheierea de tranzacții cu astfel de contrapărți. Potrivit regulamentului propus, Comisia poate efectua o evaluare mai cuprinzătoare a cadrului unei țări terțe, eventual incluzând aspectele menționate mai sus. Totuși, o astfel de evaluare nu ar trebui să fie discreționară. Mai degrabă, această evaluare ar trebui să fie efectuată și încheiată în avans, înainte ca contrapărțile din Uniune să poată beneficia de derogările menționate mai sus. Altfel, contrapărțile din Uniune suportă riscuri semnificative la încheierea sau menținerea unui număr mare de tranzacții intragrup cu contrapărți care pot să nu facă obiectul unor cerințe de reglementare corespunzătoare și/sau unei supravegheri adecvate. În consecință, BCE consideră că, în locul cadrului simplificat propus, ar trebui păstrat cadrul de echivalență aplicabil în prezent.

În al doilea rând, propunerea are un impact direct asupra aplicării cerințelor de capital pentru riscul de ajustare a evaluării creditelor, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Ajustarea evaluării creditelor este riscul de pierderi provocate de modificări ale marjei de credit a contrapărții unei tranzacții cu instrumente financiare derivate din cauza modificării calității creditului aferente acesteia. Această ajustare apare atunci când contrapartea din Uniune încheie o tranzacție cu instrumente financiare derivate cu altă contraparte, inclusiv o contraparte din același grup. Unul dintre cele mai comune motive pentru care contrapărțile din Uniune suportă o astfel de expunere la riscul intragrup este pentru a susține practici de înregistrare „back to back". În trecut ([41]), BCE a subliniat că pot apărea riscuri prudențiale în urma anumitor practici de înregistrare în cadrul grupurilor internaționale, în special practici de înregistrare „back to back". Indiferent dacă tranzacția intragrup care dă naștere riscului de ajustare a evaluării creditelor susține o practică de înregistrare „back to back" sau nu, riscul rezultat de ajustare a evaluării creditului are un impact negativ asupra profilului de risc al contrapărții din Uniune. Astfel, contrapărțile din Uniune trebuie să dispună de aranjamente locale corespunzătoare și personal local corespunzător pentru a gestiona în mod adecvat acest risc și să dețină capital reglementat pentru a-l acoperi, în măsura în care nu se aplică derogarea relevantă în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ([42]). Această derogare ar trebui să fie disponibilă contrapărților din Uniune numai dacă evaluarea echivalenței țării terțe în care este stabilită cealaltă

([38]) A se vedea articolele 4 și 11 din EMIR.
([39]) A se vedea articolul 382 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
([40]) A se vedea articolul 11 din EMIR.
([41]) A se vedea „Supervisory expectations on booking models" (Așteptări în materie de supraveghere pentru modelele de înregistrare), BCE, august 2018, disponibil pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE, la adresa www.bankingsupervision.europa.eu.
([42]) A se vedea articolul 382 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

contraparte acoperă toate aspectele prudențiale relevante ale normelor acestei țări terțe și vizează în special într-un mod cuprinzător riscul de ajustare a evaluării creditelor. În consecință, BCE consideră binevenită introducerea în regulamentul propus a unui mandat de evaluare a echivalenței țării terțe ([43]), dar sugerează concentrarea acestuia asupra cerințelor prudențiale și de supraveghere ale țării terțe în cauză. BCE susține ca mandatul să fie prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. O decizie de echivalență specifică în scopul derogării tranzacțiilor intragrup în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar fi mai adecvată, întrucât ar permite ca evaluarea să se concentreze pe riscul de ajustare a evaluării creditului. Aceasta ar conduce la un rezultat mai prudent în comparație cu statu-quo-ul, chiar după clarificările ABE ([44]), de altfel binevenite.

În sfârșit, indiferent de cadrul aplicabil pentru evaluarea echivalenței, BCE obiectează față de atribuirea responsabilității pentru evaluarea eligibilității țărilor terțe către autoritatea de supraveghere prudențială, chiar pe bază temporară, astfel cum preconizează regulamentul propus. BCE consideră că, dintr-o perspectivă instituțională, Comisia este cea mai în măsură să își asume responsabilitatea de a evalua echivalența cadrelor de reglementare ale țărilor terțe, care necesită obținerea și actualizarea unei imagini de ansamblu a reglementării și supravegherii în țări terțe. Aceasta corespunde cadrului existent al Uniunii pentru serviciile financiare, în temeiul căruia evaluările echivalenței se efectuează în mod uzual de către Comisie, uneori pe baza asistenței tehnice a autoritățile europene de supraveghere ([45]).

2.2.2. Eliminarea validării modelelor de către autoritățile de supraveghere

După cum s-a observat și în crizele recente, tranzacțiile extrabursiere pot genera riscuri semnificative care nu sunt compensate la nivel central, afectând atât siguranța și soliditatea contrapărților care încheie astfel de tranzacții, cât și stabilitatea financiară în general. Aceste riscuri sunt amplificate de faptul că volumul tranzacțiilor extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central este și se anticipează că va rămâne ridicat, în pofida punerii treptate în aplicare a obligației de compensare în urma reformelor G20 în materie de reglementare. Astfel, este esențial ca contrapărțile financiare să aplice procedurile de gestionare a riscurilor menționate în EMIR ([46]), care sunt solide din punct de vedere tehnic și adecvate pentru a atinge obiectivul de a reduce riscul subiacent al tranzacțiilor relevante. Aceasta poate implica utilizarea de modele pentru calcularea marjei inițiale. În acest sens, BCE sprijină clarificarea cerințelor de supraveghere pentru contrapărțile Uniunii în legătură cu modelele de marjă inițială ([47]). În această privință, BCE este deschisă față de introducerea unei proporționalități și flexibilități sporite, precum permiterea utilizării de modele la alegerea contrapărților și înlocuirea unui proces de validare formală cu o competență generală de a obiecta a autorităților competente. Autoritățile competente vor dispune de competența de a lua măsuri pentru a asigura că aceste modele sunt suficient de robuste. BCE sugerează ca aceste contrapărți, în special instituțiile de credit, să raporteze suficiente informații privind procedurile de gestionare a riscurilor către autoritățile competente respective ale acestora, inclusiv informații privind performanța modelelor care susțin calcularea marjei inițiale. Cu toate acestea, informațiile privind performanța modelelor de marjă inițială nu sunt disponibile în cadrul de reglementare existent într-o formă adecvată pentru scopuri prudențiale. În cazul în care autoritățile competente dispun de respectivele informații, acestea vor fi în situația de a evalua aceste proceduri de gestionare a riscurilor, inclusiv modelele de marjă inițială, și de a aprecia dacă este necesar să se ia măsuri adecvate de supraveghere pentru a asigura soliditatea aplicării lor. BCE recomandă ca acest aspect să fie definit cu proiecte de standarde tehnice de reglementare, iar nu cu ghiduri, pentru a asigura convergența.

În plus față de cerințele mai detaliate privind informațiile ale autorităților competente, participanții de pe piață ar beneficia de asemenea ei înșiși de acces la informațiile esențiale referitoare la aceste proceduri de gestionare a riscurilor, inclusiv modelele de marjă inițială menționate mai sus. Un astfel de acces ar asigura transparența gestionării de către contrapărți a riscurilor tranzacțiilor extrabursiere ale acestora care nu sunt compensate la nivel central și, de asemenea, ar facilita evaluarea de către participanții de pe piață a abordării utilizate. Astfel, BCE sugerează introducerea unei cerințe pentru divulgarea de informații de nivel înalt privind utilizarea modelelor de marjă inițială în conformitate cu cadrul EMIR.

([43]) A se vedea articolul 2 din regulamentul propus.
([44]) A se vedea „Question & Answer 2022_6495" (Întrebare și răspuns 2022_6495), ABE, septembrie 2022, disponibil pe website-ul ABE, la adresa www.eba.europa.eu.
([45]) A se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei „EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment" (Deciziile de echivalență ale UE în politica în domeniul serviciilor financiare: o evaluare), SWD(2017) 102 final.
([46]) A se vedea articolul 11 alineatul (3) din EMIR.
([47]) A se vedea punctul 4.1 din Avizul CON/2017/42.

3. *Simplificarea și accelerarea proceselor de aprobare de către autoritățile de supraveghere*

3.1. *Proceduri de autorizare și extindere a serviciilor*

BCE susține propunerea de raționalizare a procedurilor de autorizare a CPC-urilor și de extindere a activităților și serviciilor în vederea îmbunătățirii capacității CPC-urilor din UE de a răspunde în timp util la noi evoluții ale pieței ([48]).

În special, BCE salută faptul că formatul și conținutul documentației necesare pentru cererile CPC-urilor ([49]) ar trebui precizate prin proiecte de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA în strânsă cooperare cu SEBC. Clarificări mai detaliate ale cerințelor de supraveghere respective vor promova transparența și predictibilitatea CPC-urilor și vor contribui la accelerarea semnificativă a procesului de aprobare de către autoritățile de supraveghere.

BCE salută de asemenea propunerea ca ESMA să mențină o bază de date centrală ([50]), la care ar avea acces autoritățile competente ale CPC-urilor, ESMA și membrii colegiilor, și prin intermediul căreia CPC ar depune toate cererile de autorizare ([51]), de extindere a serviciilor și activităților ([52]) și de modificări semnificative ale modelelor și parametrilor de risc ([53]). Aceasta va facilita implicarea mai rapidă a tuturor autorităților competente relevante în cursul proceselor de evaluare respective.

BCE este de asemenea de acord că ar trebui stabilit un calendar ferm pentru evaluarea măsurii în care o cerere este completă. Acest lucru este important pentru a limita respectivele incertitudini și întârzieri și riscurile corespunzătoare pentru agilitatea și competitivitatea CPC-urilor din UE. Cu toate acestea, BCE este preocupată de faptul că termenul propus de două zile lucrătoare pentru confirmarea de către autoritatea competentă a exhaustivității cererii unei CPC ([54]) este prea scurt. Pentru a asigura că o autoritate competentă va putea să realizeze o evaluare solidă în orice împrejurări, BCE sugerează extinderea acestei perioade la zece zile lucrătoare. În caz contrar, nu s-ar putea exclude riscul unor respingeri nejustificate de cereri, în cazul în care, în situații excepționale, o autoritate națională competentă nu a putut confirma în termen de două zile că a fost furnizată toată documentația necesară.

Pentru a beneficia de cunoștințele autorității naționale referitoare la CPC dobândite în urma activităților sale continue de supraveghere și în vederea sprijinirii unui dialog eficace între autoritatea națională competentă, ESMA și colegiu în cursul procesului de evaluare, BCE sugerează să se acorde timp suficient colegiului pentru finalizarea evaluării ținând seama de proiectul de evaluare a autorității naționale competente și de proiectul de aviz al ESMA. Autoritatea națională competentă și ESMA ar trebui să transmită colegiului proiectele lor de evaluare în termen de 30 de zile lucrătoare. Ulterior, BCE sugerează să se acorde tuturor părților interesate – autorități naționale competente, ESMA și colegiu – 20 de zile lucrătoare suplimentare pentru finalizarea evaluărilor acestora.

3.2. *Proceduri aplicabile în lipsa unei obiecții pentru modificări neimportante*

BCE salută propunerea de introducere a unei noi proceduri aplicabile în lipsa unei obiecții pentru aprobarea unei cereri de extindere a activităților sau serviciilor pentru modificări neimportante ale serviciilor ([55]). Aceasta ar asigura că gradul de detaliu al examinării în materie de supraveghere este proporțional cu riscurile financiare prezentate de o activitate nouă sau un serviciu nou și că respectivele procese de aprobare susțin un peisaj dinamic de compensare centrală în Uniune. Totodată, ar trebui menținute garanții adecvate pentru controlul în scopuri de supraveghere.

([48]) A se vedea articolul 1 punctele 9, 10 și 11 din regulamentul propus.
([49]) A se vedea articolul 1 punctele 9 și 10 din regulamentul propus.
([50]) A se vedea articolul 1 punctul 11 din regulamentul propus.
([51]) A se vedea articolul 1 punctul 9 din regulamentul propus.
([52]) A se vedea articolul 1 punctul 10 din regulamentul propus.
([53]) A se vedea articolul 1 punctul 34 din regulamentul propus.
([54]) A se vedea articolul 1 punctele 9 și 10 din regulamentul propus.
([55]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 17a în EMIR.

Criteriile comune din regulamentul propus referitoare la efectul neimportant al unei modificări a serviciului sau activității de compensare sunt importante pentru a promova transparența și consecvența de ansamblu ale abordărilor în materie de supraveghere. Totuși, aceste criterii ar fi prea generale pentru a captura toți factorii relevanți. În acest context, BCE consideră că condițiile suplimentare propuse care determină aplicabilitatea procedurii aplicabile în lipsa unei obiecții ([56]) ar trebui însoțite de un mandat privind elaborarea de către ESMA, în strânsă cooperare cu BCE, a unor orientări mai detaliate bazate pe proiecte de standarde tehnice de reglementare. Aceste orientări tehnice suplimentare ar avea și avantajul de a fi mai ușor adaptabile, ținând seama de faptul că procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții ar fi o procedură cu totul nouă care poate necesita adaptări în urma experienței dobândite cu aplicarea sa practică.

În consecință, BCE consideră că utilizarea procedurii aplicabile în lipsa unei obiecții pentru cazurile în care ar fi adăugată o nouă monedă la serviciile existente nu ar trebui abordată în regulamentul propus ca atare, ci numai în proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA, întrucât impactul asupra riscului ar depinde de factori mai granulari, precum dimensiunea valorilor de compensare anticipate și necesitatea potențială a unor noi proceduri de gestionare a riscului de lichiditate sau de decontare. Pentru a oferi suficient timp pentru o evaluare de fond tuturor autorităților implicate în procedurile aplicabile în lipsa unei obiecții (a se vedea punctul 1.1.2 de mai sus), BCE propune extinderea termenului respectiv de la 10 la 20 de zile lucrătoare.

În sfârșit, nu ar trebui să se permită unei CPC din UE să înceapă o activitate nouă sau un serviciu nou înainte de încheierea procedurii de supraveghere aplicabile în lipsa unei obiecții, pentru evita asumarea nejustificată de riscuri de către CPC în perioada de tranziție. În plus, cel mai probabil ar fi neatractiv ca o CPC din UE să înceapă noi activități sau servicii fără asigurări că autoritățile de supraveghere ar fi de acord ca aceste activități sau servicii să continue.

4. ***Reducerea expunerilor excesive față de CPC-uri din țări terțe***

4.1. *Contul activ*

4.1.1. Cerința de cont activ

Regulamentul propus introduce, pentru contrapărțile financiare și nefinanciare care fac obiectul obligației de compensare, o cerință de a compensa la o CPC din UE autorizată o proporție a expunerilor lor față de servicii care sunt oferite de CPC-uri din țări terțe și care sunt identificate ca având o importanță sistemică apreciabilă. Acesta propune de asemenea ca ESMA, în cooperare cu ABE, EIOPA și CERS, după consultarea SEBC, să calibreze prin proiecte de standarde tehnice de reglementare nivelul activității de compensare care trebuie menținut în conturi active la CPC-uri din UE. Această calibrare ar trebui să asigure că relocarea preconizată a expunerilor față de CPC-urile din UE face ca aceste servicii să nu mai fie considerate de importanță sistemică apreciabilă în raport cu ceea ce ar rămâne la CPC relevantă din țara terță.

BCE consideră că expunerile excesive față de CPC-uri din țări terțe și dependența excesivă continuă de acestea reprezintă un risc pentru stabilitatea financiară a Uniunii care trebuie abordat printr-o reducere a acestor expuneri la nivelul serviciilor de compensare identificate ca având o importanță sistemică apreciabilă. Prin urmare, BCE consideră foarte binevenită această măsură, care ar trebui să asigure un echilibru între limitarea riscurilor sistemice și de stabilitate financiară pentru Uniune și sprijinirea creării treptate a unei piețe de compensare reziliente și lichide bazate în Uniune. BCE are o serie de observații cu privire la cerința de cont activ propusă.

În primul rând, regulamentul propus prevede ca ESMA să ia în considerare perioade de tranziție care acordă un termen adecvat pentru punerea în aplicare treptată a cerinței de cont activ. BCE sprijină această propunere, întrucât este necesar să se evite orice impact negativ potențial al unei puneri în aplicare bruște a acestei cerințe asupra participanților de pe piață și asupra CPC-urilor din UE. Pentru a asigura o compensare centrală sigură și robustă, este de asemenea esențial să se calibreze treptat această cerință. Aceasta ar permite contrapărților să își îndeplinească treptat cerințele de compensare în ceea ce privește proporțiile de expuneri compensate în conturi de la CPC-uri din UE. În acest mod, ESMA, utilizând posibilitatea de a examina standardele tehnice de reglementare privind calibrarea cerinței de cont activ în temeiul informațiilor transmise de MCM ([57]), ar putea asigura posibilitatea de a adapta calibrarea proporției din activitatea de compensare care trebuie menținută în conturi active la CPC-uri din UE la evoluțiile pieței sau la orice alte împrejurări relevante. O astfel de calibrare treptată ar trebui să permită ajustări eficiente bazate pe piață și atenuarea riscurilor potențiale pentru stabilitatea financiară. În

([56]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 17a alineatul (2) în EMIR.
([57]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din regulamentul propus, care introduce un nou articolul 23c alineatul (5) în EMIR.

consecință, în Uniune s-ar dezvolta o piață de compensare mai atractivă și mai robustă. Astfel, BCE propune ca această punere în aplicare treptată să fie reflectată în mandatul ESMA de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează calibrarea cerinței de cont activ.

În al doilea rând, după încheierea perioadei de tranziție, cerința de cont activ ar trebui calibrată la un nivel țintă final atunci când serviciile de compensare relevante furnizate de CPC-urile din țări terțe nu mai au o importanță sistemică apreciabilă. ESMA este mandatată, în temeiul EMIR ([58]), să stabilească CPC-urile sau serviciile de compensare care au o importanță sistemică apreciabilă pe baza unei evaluări pe deplin motivate. Întrucât ESMA efectuează o astfel de evaluare utilizând o combinație de indicatori cantitativi și analiză calitativă, pentru calibrarea cerinței de cont activ ar trebui să ia de asemenea în considerare o combinație de indicatori cantitativi și calitativi.

În al treilea rând, la calibrarea nivelurilor activității de compensare, ESMA ar trebui să ia în considerare impactul posibil al unei relocări treptate, ținând seama de beneficiile și riscurile pentru stabilitatea financiară a Uniunii și de dinamica potențială a relocării activităților de compensare în țări terțe. Acest lucru ar putea fi realizat solicitând ESMA să efectueze o analiză cost-beneficiu la stabilirea calendarului și a nivelului necesar de activitate în perioada de tranziție, precum și de fiecare dată când devine necesară o recalibrare.

În al patrulea rând, la elaborarea metodologiei de calculare a nivelurilor activității de compensare, ESMA ar trebui să se asigure că aceasta detaliază nu numai proporția agregată de activitate la nivelul Uniunii care ar fi necesară pentru a asigura că reducerea compensării ([59]) este de așa natură încât serviciile din CPC-urile din țări terțe nu mai au importanță sistemică. ESMA ar trebui de asemenea să se asigure că detaliază proporțiile individuale ale activității pe care contrapărțile financiare și nefinanciare care fac obiectul obligației de compensare ar trebui să o mențină în conturile active ale acestora la CPC-uri din UE. BCE înțelege că intenția legiuitorului este ca proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate în regulamentul propus ([60]) să includă astfel de proporții individuale de activitate. Acest lucru se datorează faptului că cerința de cont activ în sine este direct aplicabilă și adresată contrapărților financiare și nefinanciare care fac obiectul obligației de compensare. Aceasta se bazează numai pe proporții determinabile în mod individual, astfel încât fiecare contraparte financiară și nefinanciară care face obiectul obligației de compensare va putea respecta cerințele de cont activ și va putea elabora planurile aferente preconizate în modificările propuse la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([61]), cuprinse în directiva propusă.

În al cincilea rând, regulamentul propus clarifică faptul că contrapărțile care fac obiectul cerinței de cont activ trebuie să confirme anual, prin raportare către autoritatea competentă a CPC-ului din UE, conformitatea lor cu această cerință. Frecvența acestei raportări poate avea consecințe directe asupra monitorizării efective a conformității cu cerința de cont activ și a riscului de concentrare față de CPC-urile recunoscute din țări terțe care oferă servicii identificate ca având o importanță sistemică apreciabilă. Astfel, BCE propune creșterea frecvenței acestei raportări la un nivel trimestrial, în conformitate cu frecvența de monitorizare a raportării periodice în scopuri de supraveghere.

În al șaselea rând, regulamentul propus clarifică faptul că o astfel de raportare trebuie transmisă de contrapărțile financiare și nefinanciare către autoritatea competentă a CPC din UE. În conformitate cu directiva propusă, BCE înțelege că alte autorități, care nu sunt autoritatea competentă a CPC din UE, ar putea fi obligate să examineze alinierea contrapărților aflate sub supravegherea lor la obiectivele de politică relevante ale Uniunii sau, în sens mai larg, la tendințele mai ample de tranziție legate de utilizarea contului activ în temeiul regulamentului propus. În acest context, este esențial ca aceste autorități să fie incluse ca destinatari ai acestei raportări. În plus, informațiile privind activitatea de compensare numai la CPC-urile din UE ar fi insuficiente pentru a monitoriza conformitatea cu cerința de cont activ, întrucât aceasta necesită o imagine asupra activității globale a contrapărților în categoriile

([58]) A se vedea articolul 25 alineatul (2c) din EMIR.

([59]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7a alineatul (5) în EMIR.

([60]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7a alineatul (5) în EMIR.

([61]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

relevante de contracte derivate. Prin urmare, raportarea ar trebui să includă, în mod separat, informații privind tranzacțiile compensate la CPC-uri autorizate și la CPC-uri recunoscute din țări terțe. Aceasta va permite autorităților competente să identifice cazuri de neconformitate cu cerința de cont activ, atunci când contrapărțile care fac obiectul cerinței de cont activ utilizează numai CPC-uri recunoscute din țări terțe în scopul compensării anumitor categorii de contracte derivate.

În al șaptelea rând, este necesară armonizarea formatului de raportare pentru informațiile care trebuie raportate de fiecare contraparte cu privire la rezultatul calculului efectuat în temeiul cerinței de cont activ ([62]). Aceasta ar asigura un nivel minim de comparabilitate a datelor raportate de contrapărțile care fac obiectul cerinței de cont activ și, prin urmare, o monitorizare solidă a conformității cu cerința de cont activ. În consecință, proiectele de standarde tehnice de reglementare privind calibrarea cerinței de cont activ ar trebui însoțite de proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care precizează formatul informațiilor care trebuie raportate.

În sfârșit, regulamentul propus introduce o modificare a metodologiei de calcul pentru obligația de compensare, care impune, la calcularea pozițiilor față de praguri, să se includă numai contracte derivate care nu sunt compensate la o CPC din UE autorizată sau o CPC recunoscută dintr-o țară terță. Dată fiind legătura dintre sfera de aplicare a cerinței de cont activ și cea a obligației de compensare, BCE invită legiuitorul Uniunii să ia în considerare implicațiile potențiale pe care modificarea metodologiei de calcul le-ar putea avea atât asupra sferei de aplicare a cerinței de cont activ, precum posibila sa extindere, cât și asupra capacității contului activ de a aborda riscul asociat expunerilor excesive ale membrilor compensatori și clienților din Uniune față de CPC-uri din țări terțe care furnizează servicii de compensare identificate ca având o importanță sistemică apreciabilă.

4.1.2. Modificări propuse la Directiva 2013/36/UE

Modificările propuse la Directiva 2013/36/UE impun instituțiilor și autorităților competente să abordeze orice risc de concentrare care poate decurge din expunerile lor față de CPC-uri, în special față de CPC-urile din țări terțe care oferă servicii care au o importanță sistemică apreciabilă pentru Uniune. În acest context, se anticipează că autoritățile competente desemnate în temeiul Directivei 2013/36/UE vor evalua și monitoriza alinierea instituțiilor aflate sub supravegherea acestora la obiectivele de politică relevante ale Uniunii, încadrate de cerința de cont activ stabilită în regulamentul propus. Sunt propuse modificări ale procesului de examinare și evaluare. În plus, directiva propusă introduce o nouă competență de supraveghere în Directiva 2013/36/UE, permițând autorităților competente să evalueze și să remedieze în mod specific riscul de concentrare excesiv care decurge din expunerile instituțiilor aflate sub supravegherea lor față de CPC-uri din țări terțe care oferă servicii de importanță sistemică apreciabilă pentru Uniune. BCE are o serie de observații în această privință.

În primul rând, modificările propuse la cadrul de supraveghere sunt necesare pentru a asigura că autoritățile competente pot evalua și monitoriza într-un mod mai specific riscul de concentrare care decurge din expunerile față de CPC-uri, în special cele care oferă servicii de importanță sistemică apreciabilă pentru Uniune. Dispozițiile existente în temeiul Directivei 2013/36/UE ([63]) impun autorităților competente să abordeze acest risc de concentrare numai într-un context în care CPC-urile au o tendință inerentă de concentrare pe scară mare pentru a beneficia de economii de scară și de efecte de rețea. Prin urmare, BCE apreciază clarificarea adusă de cerința de cont activ cu privire la noțiunea de concentrare. Această clarificare, astfel cum se reflectă în directiva propusă, asigură că autoritățile competente dispun de un cadru de supraveghere mai specific pentru a lua măsuri, în comparație cu posibilitatea existentă ca autoritățile competente să impună cerințe suplimentare de fonduri proprii pentru riscuri care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod adecvat de cerințele de capital existente în temeiul Directivei 2013/36/UE ([64]).

În al doilea rând, autoritățile competente, atunci când abordează riscul de concentrare al instituțiilor, ar trebui să se concentreze în primul rând pe situația individuală a fiecărei instituții. În această privință, siguranța și soliditatea instituțiilor ar trebui să rămână obiectivul principal al autorităților competente care exercită supravegherea prudențială în temeiul Directivei 2013/36/UE.

([62]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7a alineatul (4) în EMIR.
([63]) A se vedea articolul 81 din Directiva 2013/36/UE.
([64]) A se vedea articolul 104 din Directiva 2013/36/UE.

În al treilea rând, având în vedere că modificările propuse la Directiva 2013/36/UE sunt legate de cerința de cont activ, nu ar trebui să se impună autorităților competente să își exercite competențele propuse înainte ca ESMA, în cooperare cu ABE, EIOPA și CERS și după consultarea SEBC, să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare referitoare la contul activ. Acest lucru este necesar deoarece autoritățile au nevoie de criterii clare pentru a stabili în ce împrejurări expunerea unui membru compensator sau client aflat sub supravegherea sa ar putea suscita preocupări. În plus, monitorizarea efectivă a cerinței de cont activ depinde de o raportare adecvată. Astfel, BCE propune ca raportarea în temeiul regulamentului propus ([65]) să fie transmisă direct atât autorității competente a CPC din UE, cât și autorității competente a instituției care face obiectul cerinței de raportare.

În al patrulea rând, după cum se menționează mai sus, MCM este însărcinat cu monitorizarea cerinței de cont activ, precum și cu monitorizarea mai amplă a oricăror riscuri potențiale, inclusiv riscuri de concentrare, care decurg din interconectarea actorilor financiari. Autoritățile competente ar putea lua în considerare rezultatul unei astfel de monitorizări în evaluarea de către acestea a riscului de concentrare care decurge din expunerile față de CPC-uri ale instituțiilor aflate sub supravegherea lor ([66]).

În plus, directiva propusă impune ABE, în coordonare cu ESMA, să elaboreze ghiduri care să asigure o metodologie coerentă de integrare a riscului de concentrare rezultat din expunerile față de CPC-uri din UE în testele de rezistență prudențiale ([67]). Directiva 2013/36/UE ([68]) urmărește să asigure că autoritățile competente elaborează teste de rezistență prudențiale care vizează instituțiile supravegheate, utilizând metodologii comune definite de ghiduri ABE. De asemenea, întrucât ghidurile ABE nu sunt specifice anumitor riscuri, nu ar trebui să fie necesare ghiduri separate care să acopere un risc anume sau anumite elemente de risc. Orice risc specific ar putea fi integrat în mod sistematic în ghidurile existente.

4.2. *Informații referitoare la serviciile de compensare*

Regulamentul propus impune membrilor compensatori și clienților care furnizează servicii de compensare atât în CPC-urile din UE autorizate, cât și în CPC-urile recunoscute din țări terțe să își informeze clienții cu privire la posibilitatea de a compensa un contract derivat într-o CPC din UE ([69]). BCE sprijină această cerință, care ar trebui să contribuie în două modalități la atingerea obiectivelor de politică relevante ale Uniunii. În primul rând, BCE înțelege că sfera acestei cerințe este mai largă decât sfera cerinței de cont activ, deoarece acoperă și tranzacțiile care nu fac obiectul obligației de compensare și impune membrilor compensatori și clienților relevanți să propună în mod sistematic alternative de compensare în Uniune chiar pentru servicii care nu sunt identificate de ESMA ca având o importanță sistemică apreciabilă. În al doilea rând, această cerință ar trebui să îi motiveze pe clienții finali să compenseze la CPC-uri din UE autorizate.

În plus, regulamentul propus introduce o cerință potrivit căreia membrii compensatori și clienții relevanți trebuie să raporteze nivelul activităților lor de compensare la CPC-uri recunoscute din țări terțe ([70]). BCE consideră binevenită această cerință, care asigură că autoritățile competente, precum și MCM, au acces la informațiile necesare pentru a monitoriza activitățile de compensare în CPC-uri recunoscute din țări terțe. De asemenea, BCE susține cu fermitate ca ESMA, mandatată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează conținutul acestei raportări, să ia în considerare informațiile deja disponibile în temeiul cadrului de raportare existent. Redundanțele în ceea ce privește raportarea creează sarcini nejustificate pentru instituții. Aceste aspecte pot afecta nu numai costurile de raportare, ci și calitatea și integritatea datelor furnizate autorităților competente.

BCE are mai multe observații cu privire la această raportare privind activitățile de compensare.

([65]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7a alineatul (4) în EMIR.
([66]) A se vedea articolul 2 alineatul (3) din directiva propusă, care modifică articolul 81 din Directiva 2013/36/UE.
([67]) A se vedea articolul 2 alineatul (4) din directiva propusă.
([68]) A se vedea articolul 100 din Directiva 2013/36/UE.
([69]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7b alineatul (1) în EMIR.
([70]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din regulamentul propus, care introduce un nou articol 7b alineatul (2) în EMIR.

În primul rând, pentru a îmbunătăți capacitatea autorităților competente și a MCM de a avea o imagine cuprinzătoare a evoluțiilor pieței care sunt relevante pentru compensare în Uniune, acestea ar trebui să primească informațiile necesare care acoperă atât CPC-urile din UE autorizate, cât și CPC-urile recunoscute din țări terțe. Astfel, BCE propune creșterea sferei cerinței de raportare pentru a acoperi expunerile față de CPC-uri din UE autorizate. O astfel de extindere a domeniului de aplicare va trebui de asemenea să se reflecte în mod corespunzător în mandatul ESMA de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care precizează conținutul și formatul acestei raportări.

În al doilea rând, regulamentul propus clarifică faptul că membrii compensatori și clienții trebuie să raporteze anual autorităților competente cu privire la activitățile de compensare. Frecvența acestei raportări poate avea consecințe directe asupra monitorizării efective a acestor activități de compensare, în special în contextul cerinței de cont activ și al monitorizării riscului de concentrare față de CPC-uri. Astfel, BCE propune creșterea frecvenței acestei raportări la un nivel trimestrial, în conformitate cu frecvența raportării periodice în scopuri de supraveghere.

În al treilea rând, regulamentul propus clarifică faptul că raportarea trebuie transmisă de membrii compensatori și clienți către autoritățile competente ale acestora. În conformitate cu EMIR ([71]), Directiva 2013/36/UE ([72]) și Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ([73]), aceste autorități competente pot fi diferite pentru membrii compensatori și clienți. Astfel, din motive de claritate, ar trebui adăugată o modificare la regulamentul propus, pentru a reflecta acest aspect și pentru a asigura că autoritățile competente primesc această raportare în conformitate cu mandatele lor de supraveghere în temeiul cadrului aplicabil în prezent.

În cazul în care BCE recomandă modificarea regulamentului propus și a directivei propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe EUR-Lex.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 26 aprilie 2023.

Președinta BCE
Christine LAGARDE

([71]) A se vedea articolul 2 punctul 13 din EMIR.
([72]) A se vedea articolul 4 din Directiva 2013/36/UE.
([73]) A se vedea articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).